

Forslag af Udvalget til 21de Antegningspost under Justitsministeriet:

21. at Ordene: „De 204 Rd. 72 § søges tilbagebetalte,“ udgaae, og i deres Sted sættes: „Statskassens Ret med Hensyn til de omhandlede 204 Rd. 72 § forbeholdes“ eenstemmigt vedtaget med 36 Stemmer.

Formanden: Vi gaae derefter over til det Vædringsforslag, der af 5 af Thingets Medlemmer er stillet til den af Thinget vedtagne 4de Antegningspost til „Det kongelige Theater og Kapel“ under „Kirke- og Undervisningsministeriet.“

Thalbitzer: Forinden jeg gaaer over til at anbefale det foreliggende Vædringsforslag, maa jeg erklære, at jeg er fuldkommen enig med det ærede Udvalg i Henseende til denne Sags Realitet, idet jeg ogsaa anseer det for urigtigt, at Soldater blive anvendte til de omhandlede Poster i Theatrets Forsal, hvilket jeg ogsaa troer, at jeg tør udtale paa samtlige de Landssthingsmænds Vegne, som have deeltaget i at stille dette Vædringsforslag. Det er altsaa ikke med Hensyn dertil, at der er Uenighed tilstede; men Uenigheden ligger deri, at vi ikke mene, at denne Maade er den rigtige at fremme Sagen paa; vi mene nemlig, at der er flere Ting, som Soldaterne blive brugte til, som man kan kalde et Misbrug, og som ligesaavel burde ændres som nærværende, der ikke alene bør udryddes af det Hele. Jeg skal foruden de Exempler, den høitærede Cultusminister anførte under Sagens første Behandling, blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at man ved Stadens Porte seer, at den vagthavende Soldat har flere Beskæftigelser, som vistnok stride imod, hvad Militaire ellers foretage sig, navnlig at holde Orden paa, hvorledes Vognene kjøre ud og ind af Portene, hvilket er noget, som kunde udføres meget simplere og bedre af en Politibetjent eller en Gadecommisfær. Gaaer man saa noget længere ud af Porten, støder man paa en Vagt, som burde have været inddraget, da Consumtionen blev affaaret; den synes nemlig blot at staae der, — idetmindste har jeg ikke seet, at den har været beskæftiget med Andet, — for at passe paa, naar der

komme mange Vogne, at Portpengene da rigtig erlægges. Denne Vagt staaer jo der for at holde over, at disse Penge rigtig erlægges, som ikke engang ere en Statsindtægt, men blot betales til Kjøbenhavns Commune, og den staaer udfat for Kulde og ondt Veir, hvorimod Vagten i Theatrets Forsal dog har Tag over Hovedet — saalænge dette vedbliver — og jeg kunde anføre flere Exempler i denne Retning — saalænge synes jeg ikke, at det har saa stor Hast med at faae det omhandlede Tilfælde alene afgjort. Det forekommer os, som have stillet dette Vædringsforslag, at denne Sag lader sig bedre ordne under Krigsministeriet end under Cultusministeriet, da det synes os at være en Værnepligtssag, som ikke hører hjemme paa dette Sted. Jeg troer saaledes ikke, at der vil følge noget andet Resultat heraf end det, som Forhandlingerne om denne Gjenstand her i Thinget allerede have ført med sig, ligesom den ærede Cultusminister jo ogsaa har erklæret at ville gjøre Alt, hvad han kan, for at dette Forhold kan blive ordnet paa en anden Maade. Jeg troer heller ikke, at det ærede Udvalg har ventet noget mere frugtbart Resultat af Forhandlingen om denne Sag, idetmindste yttrede den ærede Ordfører, strax da Sagen begyndte, at vi vilde gaae til Behandlingen af et meget frugtesløst Arbejde, og sammenlignede det, saavidt jeg erindrer, med at fylde Danaidernes Kar, hvilket altsaa vil sige, at der ikke vil komme noget directe Udbytte af Forhandlingerne, hvad jo forresten ogsaa ligger deri, at det Regnskab, vi have med at gjøre, er saa gammelt. Om vi ogsaa stemme for Udvalgets Forslag denne Gang, er det dog klart, at vi ikke herved opnaae det Tilføjede hverken for næste Gang eller for flere Gange, da det jo kommer igjen; thi Soldaterne bleve anvendte i Theatret baade i 1852, 1853, 1854, og blive anvendte endnu i 1855. Der er saaledes noget meget Incorrect i dette „for denne Gang;“ thi, skulde det være rigtigt, maatte vi jo sige, at det passerer „for denne Gang,“ „for næste Gang,“ „for sidste Gang,“ og — kunde man jo tilføie, som man stundom seer paa Placaterne, — „for aller sidste Gang,“ maaffee ovenikjøbet „paa Fleres Forlangende.“ Jeg skal endnu kun bemærke, at, naar vi have